

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2022-01-20 Nr. 429-20
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2021 m. balandžio 30 d. įvyko eismo įvykis, kurio metu buvo apgadintas pareiškėjui priklausantis automobilis „Mercedes Benz“ (toliau – įvykis). Pareiškėjas draudikui, apdraudusiam įvykio kaltininko civilinę atsakomybę, pateikė pretenziją dėl per įvykį automobiliui padarytos žalos atlyginimo.

Draudikas nutarė pareiškėjui išmokėti 8 336,65 Eur draudimo išmoką, atlyginančią automobilio remonto išlaidas, tačiau nesutiko atlyginti pareiškėjo prašomų automobilio prekinės vertės netekimo išlaidų. Šalims nepavykus išspręsti kilusio ginčo, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką dėl ginčo nagrinėjimo.

Pareiškėjas nurodė, kad, pagal Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos direktoriaus 2020 m. rugsėjo 22 d. įsakymu Nr. V1-118 patvirtinto Koeficientų apgadintoms kelių transporto priemonėms taikymo tvarkos aprašo (toliau – Aprašas) 4.2 papunktį, transporto priemonės prekinės vertės netekimas – transporto priemonės negrįžtamas vertės sumažėjimas dėl remonto, dažymo ar nepašalintų pažeidimų (kai transporto priemonės dalys technologiškai suremontuojamos atkuriant jų funkcines savybes, kai remonto technologinis procesas gali turėti įtakos elemento fizinei, cheminei, estetinei būklei ar tarnavimo laikui), įskaitant transporto priemonės istorijos pasikeitimą dėl įvykio fakto, palyginti su transporto priemonės verte iki apgadavimo.

Pareiškėjo nuomone, kadangi automobilio prekinė vertė mažėja su kiekvienu eismo įvykiu dėl pasikeitusios transporto priemonės istorijos, todėl ir prekinės vertės netekimas turėtų būti apskaičiuojamas ir kompensuojamas pagal nustatytas taisykles. Draudiko vertinimas, kad prekinė vertė yra netenkama tik po pirmojo įvykio, yra niekuo nepagrįsta ir prieštaraujanti bendrai logikai – kiekvienas asmuo, įsigydamas automobilį, vienaip žiūri į transporto priemonę, kuri pateko į vieną eismo įvykį, ir visaip kitaip – į keliuose skirtinguose eismo įvykiuose dalyvavusią transporto priemonę, nepaisant to, kad kaskart smūgis būtų ir į tą pačią vietą.

Pareiškėjas nurodė, kad, pagal Aprašo 45 punktą, prekinės vertės netekimas apskaičiuojamas ne senesnėms nei 60 mėn. nuo pirmosios registracijos transporto priemonėms, o 46 punkte nurodyta, jog skaičiuojama pagal tokią formulę: $V_{PVN} = V_V \times SN_M^1 / 100$; kur: V_{PVN} – transporto priemonės prekinės vertės netekimo suma; V_V – transporto priemonės vertė prieš apgadimą; SN_M – suminis procentinis vertės netekimo koeficientas dėl remonto – nustatomas pagal Aprašo 2 priedą arba pagrindžiamas ekspertiniu vertinimu. Pareiškėjo teigimu, pagal Aprašo 2 priedo 7.1 ir 7.2 papunkčius „ N_M vertė“ už dažomą detalę yra 1, o už papildomą detalę pridedama 0,3, bet bendra vertė negali viršyti 2.

Pareiškėjo teigimu, įvykio metu automobilis buvo ne senesnis nei 60 mėn. nuo pirmosios registracijos, o įvykis pakeitė transporto priemonės istoriją, todėl pareiškėjui turėtų būti išmokėta 1 026,88 Eur draudimo išmoka prekinės vertės netekimui kompensuoti: „ $SN^M - 2$ (buvo dažomos kelios detalės), V_V (vidutinė rinkos vertė) – $(42800 + 59888) / 2 = 51344$; $51344 \times 2 / 100 = 1026,88$ “.

Draudikas su pareiškėjo reikalavimu nesutiko. Administruodamas žalą draudikas nustatė, kad ginčui aktualus automobilis anksčiau (2018 m.) buvo „stipriai daužtas“. Kaip

¹ Apraše nurodoma reikšmė - ΣN_M .

nurodoma aukciono informacijoje, automobilio remonto darbų sąmata siekė 71 224 JAV dolerius, kai nurodoma automobilio vertė – 64 143 JAV doleriai. Iš aukciono nuotraukos matyti, kad tuo metu buvo pažeistas automobilio priekis, taip pat dėl stipraus smūgio „suveikę saugos elementai“ – transporto priemonės viduje esančios oro pagalvės. Draudiko vertinimu, toks didelis įvykis (užfiksuotas automobilio istorijoje) jau padarė esminę įtaką automobilio prekinėi vertei, t. y. kainai (dar iki įsigyjant jį pareiškėjui), todėl akivaizdu, kad vėlesni eismo įvykiai, juolab tokie smulkūs, kaip vertinamas įvykis, neturi įtakos transporto priemonės rinkos vertei, kuri galėtų būti kompensuojama kaip prekinės vertės netekimas.

Draudikas atkreipė dėmesį į tai, kad minėto 2018 m. įvykio metu buvo sugadinti pagrindiniai priekinės automobilio dalies elementai, dėl to automobilio vertė negrįžtamai sumažėjo, atlikus remonto ir dažymo darbus, nes buvo atliktas „remontinis automobilio atstatymas, o ne gamyklinis (jis atliekamas tik gamykloje)“. Pavyzdžiui, automobiliai gamykloje dažomi rūko kameroje (robotizuotas procesas), siekiant tolygiai padengti kėbulo dalis, o „remontinio“ dažymo metu darbai atliekami rankiniu būdu, „dažai ant kėbulo dalių užnešami netolygiai, kartais net vizualiai matomais trūkumais, taip identifikuojant kad automobilis buvo remontuotas“. Be to, draudiko ekspertai nustatė, kad transporto priemonė po 2018 m. įvykio nebuvo tinkamai ir kokybiškai suremontuota. Taip pat draudikas pažymėjo, kad JAV rinkai skirti automobiliai Europoje ir taip yra pigesni, palyginti su analogiškais įsigytais Europoje.

Draudiko teigimu, vien eismo įvykio faktas negali savaime lemti pareigos kompensuoti automobilio prekinę vertę. Turi būti tiriamos aplinkybės, kiek konkretus įvykis (jo stiprumas, dydis, remonto aplinkybės) leidžia daryti išvadą apie automobilio vertės sumažėjimą. Draudikas nurodė, kad ir šiuo konkrečiu atveju jam nebuvo pateikta informacija apie realų automobilio remonto faktą, darbų (įskaitant dalis, medžiagas) kokybę (pareiškėjas pageidavo apskaičiuojamos „teorinės išmokos“).

Draudiko teigimu, pareiškėjas draudiko darbuotojams atskleidė, kad automobilis yra parduotas, tačiau draudikas neturi informacijos, už kokią kainą.

Draudikas nurodė papildomai kreipęsis į turto vertintojus, kad jie pakonsultuotų, kaip vertintų atvejį, kai po vėlesnio įvykio prašoma atlyginti prekinės vertės netekimą automobilio, kuris jau buvo „daužtas“ anksčiau. Turto vertintojo Y. Y. bei didelę patirtį turinčios UAB „Finance property“ nuomone, tokiais atvejais automobilio prekinės vertės netekimas neturi būti atlyginamas.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Iš ginčo šalių pateiktų duomenų matyti, kad šiuo atveju ginčo dėl įvykio pripažinimo draudžiamuoju nėra. Pareiškėjas teigia, kad draudikas netinkamai nustatė pareiškėjo dėl įvykio patirtos žalos dydį, nes atsisakė atlyginti pareiškėjo nurodytus automobilio prekinės vertės netekimo nuostolius.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas priklauso nuostolių draudimo rūšiai (Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 91 straipsnio 4 dalis), todėl jo tikslas yra kompensuoti nukentėjusio trečiojo asmens patirtus realius nuostolius. Atsižvelgiant į transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutarčių kompensacinę paskirtį ir nuostolių draudimo sutartyse įgyvendinamą Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.251 straipsnyje įtvirtintą visiško nuostolių atlyginimo principą, žalos atlyginimu turi būti siekiama gražinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015).

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo santykiai reglamentuoti specialiu reguliavimu, kuris įtvirtintas Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatyme (toliau – TPVCPDĮ) ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) nuostatose.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato draudikas, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Minėta žalos dydžio nustatymo taisyklė detalizuota Taisyklių 13 punkte: nukentėjusio trečiojo asmens turtui (transporto priemonei ar kitam kilnojamajam ar nekilnojamajam turtui) padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas ar Biuras, vadovaudamasis atsakingo draudiko ar Biuro įgaliotų asmenų (ekspertų) ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ar išvadomis, įmonės, kurioje remontuojamas sugadintas turtas, pateiktas šio turto remonto išlaidų skaičiavimais ir (ar) atsižvelgdamas į įmonės, kuri turi teisę remontuoti sugadintą turtą, pateiktus šio turto remonto išlaidų skaičiavimus ar remonto išlaidų pagrindimo dokumentus, taip pat į nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį įrodančius dokumentus.

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2018 m. kovo 19 d. nutartyje, priimtoje civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018, konstatavo, kad pirmiau nurodytos teisės aktų nuostatos (įskaitant ir bendrąsias draudimo teisinius santykius reglamentuojančias nuostatas) įtvirtina draudiko pareigą vertinti visus jam pateiktus dokumentus ir įvertinti visas aplinkybes, įskaitant ir nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį įrodančius dokumentus, siekiant, kad žalos dydis būtų nustatytas taip, kad nukentėjusiam asmeniui žala būtų kompensuota visiškai, tiek, kiek tai leidžia privalomąjį civilinės atsakomybės draudimą reglamentuojančios taisyklės. Visiškas nuostolių kompensavimo principas reikalauja, kad asmeniui padaryta žala, kiek tai objektyviai įmanoma, būtų nustatyta ne standartizuotu, bet individualiu būdu. Iškilus ginčui dėl draudimo išmokos dydžio (žalos dydžio) tarp asmens, reikalaujančio išmokėti draudimo išmoką, ir draudiko, apdraudusio transporto priemonės valdytojo civilinę atsakomybę privalomuoju draudimu, draudimo išmokos dydis (žalos dydis) kiekvienu konkrečiu atveju turi būti įrodinėjamas, remiantis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatytais įrodinėjimo taisyklėmis ir leistiniais įrodymais.

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad atsakingas draudikas ar Biuras moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumą, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Pareiškėjas reikalavimą draudikui atlyginti automobilio prekinės vertės netekimo nuostolius grindė Aprašo nuostatomis, jų pagrindu pareiškėjo atliktais nuostolio (prekinės vertės netekimo) skaičiavimais ir skelbimų apie užsienyje parduodamų panašių automobilių kainas kopijomis (siekiant pagrįsti automobilio rinkos kainą).

Apraše nurodoma, kad jis nustato apgadintos kelių transporto priemonės vertei apskaičiuoti taikomų koeficientų reikšmes ir apgadintos kelių transporto priemonės vertės apskaičiavimo eigą. Aprašas skirtas turto arba verslo vertinimo įmonėms ir nepriklausomiems turto arba verslo vertintojams, atliekantiems apgadintos kelių transporto priemonės vertinimą (Aprašo 1 punktą).

Aprašo 4.2 papunktyje pateikiama Apraše vartojama transporto priemonės prekinės vertės netekimo sąvoka: transporto priemonės negrįžtamas sumažėjimas dėl remonto, dažymo ar nepašalintų pažeidimų (kai transporto priemonės dalys technologiškai suremontuojamos atkuriant jų funkcines savybes, kai remonto technologinis procesas gali turėti įtakos elementui fizinei, cheminei, estetinei būklei ar tarnavimo laikui), įskaitant transporto priemonės istorijos pasikeitimą dėl įvykio fakto, palyginti su transporto priemonės verte iki apgadavimo.

Aprašo 45 punkte nustatyta, kad prekinės vertės netekimas apskaičiuojamas ne senesnėms kaip 60 mėn. nuo pirmos registracijos transporto priemonėms. Vertinimo ataskaitoje turi būti pateikti argumentai, pagrindžiantys prekinės vertės netekimą.

Nesutikdamas su pareiškėjo reikalavimais, draudikas pateikė žalos administravimo metu surinktus duomenis. Iš pateiktų duomenų spręstina, kad šiuo atveju draudikas vertino ir tyrė, ar yra pagrindas atlyginti automobilio prekinės vertės netekimo nuostolius, ar jie faktiškai galėjo kilti.

Draudikas pateikė duomenis, kad automobilis (pateiktas duomenimis, pagamintas 2018 m.) buvo parduodamas 2018 m. lapkričio 12 d. aukcione JAV, pardavėjas – „GEICO Insurance“; nurodoma, kad automobiliui reikalingas atkūrimas (angl. „salvage – branded if rebuilt“). Pateiktoje informacijoje nurodoma, kad automobilio remonto darbų kaina – 71 224 JAV doleriai, automobilio vertė – 64 143 JAV doleriai, nurodoma, kad pažeista priekinė automobilio dalis, taip pat pateikta automobilio nuotrauka, kurioje matyti automobilio apgadainimai.

Draudikas pateikė automobilio nuotraukas po ginčui aktualaus įvykio ir ekspertinę pažymą. Ekspertinėje pažymoje nurodoma: „Žalos administravimo metu gauta informacija, jog automobilis buvo parduodamas JAV aukcione po eismo įvykio su stipriais priekio defektais: priekinis buferis, buferio stiprintuvai, priek. žibintai, d/p priek. sparnas, aušinimo radiatoriai, ventiliatoriai, priekinis skydas, saugos pagalvės. Įvertinus tai, kad 2021-04-30 apgadinti tie patys (dalis) elementai, Draudikas vertindamas sugadinimus, nustatė, jog ankstesni remonto darbai buvo atlikti neprofesionaliai ir nekokybiškai. Dėl nekokybiško remonto po eismo įvykio, nuo priekinio buferio nukrito dažų lakas <...> Ant priekinio dešinės pusės sparno matosi nekokybiškas sparno dažymas. <...> Priekinio buferio apatinės dekoracinės juostos, pagal gamintojo numatytas remonto technologijas, yra neremontuojamos. Nuotraukoje matosi, kad apdailos po įvykio pakeistos nenaujomis dalimis. <...> Nuotraukose, kuriose matosi po buferiu esančios dalys, netinkamai pritvirtintos. Dalių tvirtinimui naudojama izoliacija, o ne gamintojo numatyti tvirtinimo sprendimai. Iš to galima daryti išvadą, kad automobilis buvo remontuojamas ne originaliomis dalimis.“

Draudikas turto vertintojui, UAB „Nepriklausomų vertintojų biuras“ vadovui Y. Y. pateikė tokio pobūdžio paklausimą: „Į AB Lietuvos Draudimas kreipėsi klientas dėl žalos transporto priemonei (TP), automobilio padarytas nuostolio dydis nustatytas, žala atlyginta. Tačiau klientas reikalauja atlyginti prekinės vertės netekimą už pažeistą automobilio priekinę dalį. TP gamybos metai 2018. Administruojant žalą, nustatyta, kad TP yra skirta JAV rinkai. Prieš patenkant automobiliui į Lietuvą, JAV buvo stipriai pažeista priekinė dalis, pagal matoma informaciją internete, TP vertė JAV buvo 71224 USD, remontas 64143 USD, daroma išvada kad remontas netikslingas, automobilis sunaikintas. Po įvykio Lietuvoje, matoma kad TP priekinės dalys buvo nekokybiškai remontuotos. Prašome Jūsų atsakyti, ar pagal aprašymą aukščiau, ar nukentėjusiajam priklauso vertinti prekinės vertės netekimą.“ Draudikas pateikė turto vertintojo atsakymą, kad, atsižvelgiant į pateiktą informaciją, automobilio prekinės vertės netekimas neskaičiuotinas. Atsakymą, kad automobilio prekinės vertės netekimas neturėtų būti skaičiuojamas, pateikė ir UAB „Finance property“, į kurią draudikas taip pat kreipėsi.

Taigi, darytina išvada, kad draudikas atliko įvykio padarinių vertinimą: nustatė po įvykio atsiradusius automobilio apgadinius, įvertino juos ir bendrą automobilio būklę. Taip pat draudikas gavo ir vertino informaciją apie ankstesnių eismo įvykių, kuriuose dalyvavo automobilis, istoriją. Draudikas nustatė, kad 2018 m. automobilis JAV buvo parduodamas jau stipriai apgadintas, su esminiais priekinės dalies defektais, kurių pašalinimo kaina, pagal pateiktą informaciją, net viršijo automobilio kainą (t. y. automobilis buvo tokios būklės, kai pagal Lietuvos teisės aktus būtų laikomas neremontuotinu, sunaikintu). Draudiko ekspertai nustatė, kad per įvykį apgadinta priekinė automobilio dalis buvo smarkiai pažeista ir 2018 m. Taip pat nustatyta, kad ankstesnių apgadinių remonto darbai atlikti nekokybiškai, nesilaikant gamintojo reikalavimų.

Įvertinę nustatytas aplinkybes, ankstesnę automobilio istoriją (itin smarkų automobilio apgadinių 2018 m.), draudiko ekspertai padarė išvadą, kad šiuo atveju dėl įvykio automobilio prekinės vertės netekimo nuostolių nekilo. Taip pat draudikas kreipėsi į du išorinius, nepriklausomus turto vertintojus, kurie, atsižvelgdami į draudiko ekspertų pateiktą situacijos aprašymą, taip pat nurodė, jog prekinės vertės netekimas neturėtų būti skaičiuojamas.

Įvertinus minėtas aplinkybes, darytina išvada, kad draudikas atliko išsamų įvykio tyrimą ir pateikė motyvuotą, techninės srities ir turto vertinimo specialistų išvadamis pagrįstą sprendimą neatlyginti pareiškėjo nurodytų automobilio prekinės vertės netekimo nuostolių.

Pažymėtina, kad pareiškėjas savo nesutikimo su draudiko sprendimu nepagrindė jokiais objektyviais duomenimis. Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėjas reikalavimus draudikui reiškia kaip įvykio metu nukentėjusio automobilio savininkas transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo santykių pagrindu. Kaip minėta, atsižvelgiant į specialų šios draudimo srities teisinį reguliavimą ir aktualių teisės aktų taikymo praktiką, nukentėjusio trečiojo asmens turtui padarytos žalos nustatymas turi būti atliekamas individualizuotai, atsižvelgiant į visas tuo konkrečiu atveju reikšmingas aplinkybes, surinktus įrodymus ir vadovaujantis esminiu transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo tikslu – kompensuoti realiai patirtus nukentėjusio trečiojo asmens nuostolius. Svarbu pažymėti, kad privalomąjį transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimą reglamentuojančiuose teisės aktuose (nei TPVCPDĮ, nei Taisyklėse) nėra nuorodos į Aprašą. Atsižvelgiant į minėtas aplinkybes, taip pat į pačiame Apraše nurodomą jo paskirtį, manytina, kad, nustatant nukentėjusio trečiojo asmens turtui padarytą žalą, neturi būti išimtinai remiamasi tik Aprašo nuostatomis, o žalos dydis turi būti nustatytas atsižvelgiant į visas

aplinkybes ir vadovaujantis transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo tikslais.

Nors pareiškėjas teigia, kad „prekinė vertė mažėja su kiekvienu eismo įvykiu dėl transporto priemonės istorijos pasikeitimo“, žalos dydis, įskaitant ir prekinės vertės sumažėjimą (netekimą), vertinamas kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant į individualias aplinkybes ir surinktus įrodymus. Be to, žalos dėl eismo įvykio nustatymas, įskaitant ir žalą dėl galimo automobilio prekinės vertės netekimo, reikalauja specialių žinių. Kaip matyti, draudikas pasitelkė jų turinčius asmenis, kurių išvadamis pagrindė savo sprendimą. Pareiškėjas jokių objektyvių įrodymų, kad dėl įvykio negrįžtamai sumažėjo automobilio prekinė vertė, todėl patirta žala, nepateikė.

Įvertinus minėtas aplinkybes, nėra pagrindo draudiko sprendimo neatlyginti pareiškėjui jo nurodytų automobilio prekinės vertės netekimo nuostolių pripažinti nepagrįstu, todėl pareiškėjo reikalavimas draudikui rekomenduoti išmokėti 1 026,88 Eur automobilio prekinės vertės netekimo išlaidas atlyginančią išmoką yra atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis